

Gele taget været enig med Udvalgets Majoritet. Imidlertid har han dog formeent, at der vilde opstaae et forunderligt Forhold med Hensyn til disse saakaldte Opsyntsmænd, Tilsynsmænd og Skovløbere, eller alle de Undertilsyns-Bejente, som findes ved Statskovenene i Sjælland, idet man nemlig ikke vidste noget bestemt om, hvorledes deres fremtidige Stilling skulde ordnes. Imidlertid har Udvalgets Majoritet troet, at det ved at foreslaae, at dette Spørgsmaal kunde afgjøres ved en addittonel Lov, har truffet det Rette, idet man indrømmer, at, hvis Thinget gaaer ind paa Udvalgets Forslag saaledes som det foreligger, kan der være enkelte Skovfogeddistricter, som ere for store. Men jeg kan slet ikke troe, at nærværende Udcast derfor skulde faae en ephemere Tilværelse, fordi der er enkelte Bestemmelser deri, som ikke ved Thingets Beslutning ved næste Behandling kunne afgjøres. Det er aldeles ikke noget Nyt, at give Tillagslove, og at man derfor skulde standse hele Forslaget, har Udvalget ikke paa nogen Maade kunnet tilraade. Naar det ærede Medlem endvidere har meent, at det vilde have noget betænkeligt ved sig, at indføre den nye, i Lovforslaget intenderede Opsyntsmandsindretning ved Statskovenene i Jylland, maa jeg tillade mig at udtale den Formening, at det vistnok kan have noget betænkeligt ved sig; imidlertid troer jeg dog, at her, hvor Skovfogedinstitutionen ikke er fuldstændigt gennemført, hvor de locale Forhold, og jeg tør næsten sige, hele Befolkningens Stilling er forskjellig fra ja ganske anderledes end i Nordsjællands Skovdistricter, bør man helst slutte sig til Regeringens Forslag, og saa ad Erfaringens Bei see, om denne Indretning vil være til det Gavn, Regeringen har troet at den er. En af de Hovedindvendinger, som det ærede dissenterende Medlem har gjort herimod, er, at de locale Embedsmænd ikke have været hørte derom. Det er ganske vist, at det kunde have været ønskeligt, om man havde hørt de locale Embedsmænds Mening herom, men imidlertid maa jeg dog tillade mig at bemærke, at ligesom der har været nedsat to Forstcommisjoner til at tage denne Sag under Overveielse, og forskjellige Forstembedsmænd have havt Sæde i disse, saaledes har man ogsaa troet, at man

ved det tidnævnte Andragende fra Skovrideren paa det andet Kronborgske Distrikt dog ikke ligefrem kan siges at være berøvet Betænkning eller Meningsyttring af locale Embedsmænd om nærværende Lovudkast. Det ærede dissenterende Medlem har selv til Giutningen i sin Dissents troet, at burde henstille til Thinget, at fraraade nærværende Lovudkast, idet det da kunde overlades til Regeringen at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt den, efter de Discussioner, som her maatte finde Sted, vilde finde sig foranlediget til at fremkomme med et nyt Forslag eller ikke. Dette har Udvalgets Majoritet ikke troet at burde tilraade. Hvis man nemlig er enig i de Ord, den høitærede Finantsminister udtalte ved Sagens Forelæggelse, at der var en levende Trang til at faae Statskovenes Bestyrelse omorganiseret, hvad der ogsaa er udtalt i Motiverne, troer jeg ikke, man bør opsætte et saa vigtigt Anliggende, om man end ikke kan faae det i hver en Deel saa fuldstændigt som ønskeligt. Naar det ærede Medlem mener, at det Hovedgavn, som tilsigtes ved dette Lovforslag, at der lægges Planer for Skovenes Benyttelse, godt kan naaes for Fremtiden uden denne Lov, skal jeg kun hertil sige, at det vel er muligt, at Regeringen vil foranstalte saadanne Planer, men Staten, Folket, har dog ingen Garantie, idetmindste ikke en saadan, som naar det staaer i Loven, for at det vil skee. Jeg maa ansee disse Forstplaners Læggelse for aldeles nødvendige; det er vitterligt, at saaledes som Planen er for Diebliffet, er den i den Grad forældet, at man næsten kan kalde den aldeles ubrugelig. Naar det nu er Tilfældet, at den sidste Forstcommisjon er kommen til det Resultat, at Skovenes Benyttelse for Fremtiden kunde skee efter en langt større Maalestok end hidtil, er det ogsaa nødvendigt, at man itide er betænkt paa at lægge en fornuftig og hensigtsmæssig Plan, saaledes at man paa den ene Side kan vinde det størst mulige Udbytte af Skovene, men paa den anden Side ogsaa tænke paa, hvad vore Efterkommere ville kunne forlange af os, nemlig at vi conservere disse Skove, og, hvis man ikke uophødelig lægger en fornuftig Plan, vil man løbe Risiko for, at man ved en altfor stærk Hugst kan komme